

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: (fx)

Cím: A Kézőművészeti Társulat tavaszi kiállítása

Forrás: Szóval

ppr.
(Helv)

1920. 4/25
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tár

Hel

Idő

Személy

708

"1920"

Közp. nyomt. XX. cs. 23. s.

A Kézőművészeti Társulat tavaszi kiállítása

A tavaszi tárlat jobban sikerült, mint az őszi. A rendezés is iparkodott az értéktelen anyagot elkülöníteni a művészi munkától, bár egy pár figyelemreméltó képet az ugynevezett szegényhelyekre juttatott, úgy hogy az összes termeket tanácsos átböngészni. Persze, ezúttal is igen sok gyermekesen dilettáns holmi terpszekdik a falakon, de ezen ugyátszik nem lehet segíteni.

A képek közül a főkéntőbb alkotások közé számíthatjuk Szlányi Lajos havas tájképet, Glatz Oszkár parasztképeit, Karlovsky Bertalan nagy női portréját, báró Hatvany Ferenc érdekes női aktját, Tornay János eszközökben nagyon egyszerű, de hatásban mély hangulatait, Szőnyi István egy erőteljes férfifejét és kísérőinek érdekes, de sokban megoldatlan aktképét, Gy. Sándor Józsefnek egy utcaszéleit, amelyen a teret a benne sürgő alakok fején elszikló fény pompásan modellálja, Szüle Péter igen erőteljes képeit, Frank Frigyes önarcképét és különösen Kálmán Péternek kompozícióit, amelyek igen nagy haladásról tanuskodnak és sok reményt keltenek.

Jó dolgokat állítottak ki Belányi Viktor, Basch Andor, de ez a dicséret csak csendéletére vonatkozik, Pólya Tibor türethetően festette meg a kormányzó érdekes fejét, Révész Ferryman Ferenc itt jobb, mint a Szalonban volt, Feiks Jenő ismert modorában lehiggadni kezd, báró Kohner Ida szépen fejlődik, Csánky

Dénes az akvarellezésnek itt is virtuóza, Kormendi-Fritan Ervin megmaradt eddigi színvonalán, Béli Vörös Ernő ezúttal nem oly finom, mint rendesen, Merész Gyula arcképein jobb, mint lendületnélküli nagy kompozícióján, Mihalovics Miklós ismét azt az érzést kelti, hogy több önfegyelmézzel még igen jó dolgokat fog alkotni, Gadl Ferenc finomlelkű megfigyelője a falnak, Leidenfrost Sándor ismét ígéretek tesz a jövőre, Csuk Jenő már nincs messze attól, hogy erőteljes színezése harmónikussá is váljék, Dobai Székely a megszokott élesenlátó, Bosznay István egy pár kis képén most jobb a szokottnál.

Meg kell még említenünk Udvary Pált, Siliqai Ferencet, Knoppné Curtiss Gertrudot, Pilch Dezsőt, Déry Bélát, Kasznár Jenőt, Márton Ferencet, Róna Klárát, Leszkovszky Györgyöt, Alberti Ferencet, Szász Istvánt, Kövesdi Gézá, Hencz Jánost, Volt Ervint, Pólya Ivánt.

E felsorolásból megállapíthatjuk olvasóink, hogy legkiválóbb festőink majdnem mind most is távolmaradtak a tárlatról.

A szobrok között vezet Pásztor János Primaverája, Sidló Ferenc dacos férfitorzója, Szamosi Soós Vilmos több szobra. Szépek Horváth Géza aktjai és Lányi Dezső munkái is és megállított Pongrácz D. Siegfried egy aktja is. Kívülök figyelemreméltó dolgokat állítottak ki még Zsáki Csizsér János, Orbán Antal, Sárdi Nagy Lajos, Schmidmann László, Martineit Jenő és a párisi plakettkulturára emlékeztető plaketteket Kurta-pataki Kovács Pál.

(fx.)